

Bediüzzaman'ın, Vehhabilik hakkında ve dolayısı ile İbn-üt-Teymiye ve İbn-ül-Kayyim-i Cevzî hakkında bir takım açıklamaları risalelerde vardır. Ancak bu açıklamaların maksatlı olduğunu iddia edenler vardır. Bu konuda bizleri aydınlatır mısınız?

İtiraz Edilen Kısım:

"Ehl-i vukufun insafsızca ve hatâlı ve haksız tenkidleri, Vehhâbîlik damariyle İmam-ı Ali Radıyallahü Anhın Nurlarla ciddî alâkasını ve takdîrini çekemeyerek ve geçen sene zemzem sularını döktüren ve bu sene haccı men'eden evhâmın te'siri altında o yanlış ve hasudâne itirazları "Beşinci Şuâ" ya etmişler. (...) "

Açıklama:

Bediüzzaman; Hz. Ali'nin Risale-i Nur'la olan ciddi alakasını değişik işârî beşaretlerle ortaya koymuştur. Evliyaların binlerce -bu tür- işârî beşaretlerini inkâr etmeyen, bunu da inkâr edemez. Kaldı ki, böyle bir inkârın ispatı imkânsızdır. "Vehhâbîlik damariyle hareket etmek" ile de Vehhabi olmak demek değildir. O dönemde, Hz. Peygamber (a.s.m)'e karşı çıkanların, Ehl-i beytin muhabbetini esas alan Risale-i Nur gibi bir hizmete karşı çıkmaları kadar tabii bir şey olabilir mi?

İtiraz Edilen Kısım:

"Risale-i Nur'un üstadı ve Risale-i Nur'a Celcelutiye Kasidesi'nde rumuzlu işârâtiyle pek çok alâkadarlık gösteren ve benim hakaik-i îmaniyede hususî üstadım, "İmam-ı Ali"dir. (R.A.) ve "Kul lâ es'elukum aleyhi ecran ille'l-meveddete fi'l-kurbâ" ayetinin nassıyla, Al-i Beytin muhabbeti, Risale-i Nur'da ve mesleğimizde bir esastır ve Vehhabilik damarı, hiçbir cihetle nurun hakikî şâkirdlerinde olmamak lâzım geliyor."

"İşte, şimdi gizli münafıklar, Vehhabilik damariyle, en ziyade İslâmiyeti ve hakikat-ı Kur'aniyeyi muhafazaya me'mur ve mükellef olan bir kısım hocaları elde edip, ehl-i hakikatı Alevilikle itham etmekte birbiri aleyhine istimâl ederek, dehşetli bir darbeyi İslâmiyete vurmağa çalışanlar meydanda geziyorlar. Sen de bir parçasını mektubunda yazıyorsun. Hattâ sen de biliyorsun, benim ve Risale-i Nur'un aleyhinde istimâl edilen en te'sirli vasıtayı hocalardan bulmuşlar. Şimdi, Haremeyn-i Şerifeyne hükmeden Vehhabiler ve meşhur, dehşetli dâhîlerden, İbn-üt-Teymiye ve İbn-ül-Kayyim-i Cevzî'nin pek acib ve cazibedar eserleri, İstanbul'da, çoktan beri hocaların eline geçmesiyle, hususan evliyalar aleyhinde ve bir derece bid'alara müsaadekâr meşreblerini kendilerine perde yapmak isteyen bid'alara bulaşmış bir kısım hocalar; sizin, muhabbet-i Al-i Beytten gelen ve şimdi izharı lâzım olmıyan içtihadınızı vesile

ederek; hem sana, Hem Nur Şâkirdlerine darbe vurabilirler. (...)"

Açıklama:

- **“Vehhabilik damarı”** kavramı özellikle seçilmiş ve Ehl-i Beyt ve evliyalara karşı adavet eden bir zihniyetin simgesi olarak kullanılmıştır.

- Vehhabilerin yüzlerce Müslümanın kanını akıtarak Haremeyn-i Şerifeyne hâkim oldukları tarihî bir realitedir.

- **“Dehşetli dâhîlerden, İbn-üt-Teymiye ve İbn-ül-Kayyim-i Cevzî'nin pek acib ve cazibedar eserleri”** ifadesi çok insafı, hasmının iyi taraflarını söylemekten çekinmeyen ve hakkı teslim eden bir şuurun yansımasıdır. Ancak, bu zatların ehl-i sünnet alimlerinin cumhuruna aykırı olan yanlış görüşlerini dayanak yapan Vehhabî zihniyetli kimselerin, “hayatları boyunca kokusunu bile alamadıkları” velayetin, keşif-kerametinin varlığını kabul edenleri yalancılıkla itham ettikleri de bir gerçektir. “Selefcilik” klişesi altında İslam ümmetinin, büyük veli olarak kabul ettikleri bir kısım zatları tekfir etmekten bile kaçınmayan bu güruhun, Risale-i Nur gibi, ehl-i sünnetin ve ehl-i beytin mesleklerini müdafaa etmeyi bir görev addeden bir hizmete taraftar olmaları düşünülemez.

Bu sebeple; **“Hususan evliyalar aleyhinde ve bir derece bid'alara müsaadekâr meşreblerini kendilerine perde yapmak isteyen bid'alara bulaşmış bir kısım hocalar...”** tespiti ayn-ı hak ve mahz-ı hakikattir.

İtiraz Edilen Kısım:

Hz. Gavs-ı Geylani fitne-i ahir zamanda Sünnet-i Seniyyeyi ve Esrar-ı Kur'aniyeyi muhafazaya ve neşre çalışan bir mürîdine (Said Nursî'ye) on beş emare ile iltifat eder. Ve onunla konuşursa elbette İslâmiyet'in te'sisinde Esedullah unvanını alan ve ulûm-u esrariyede "ene medînetu'l-ilmî ve Aliyyun bâbuhâ" hadisine mazhar bulunan ve keramat-ı harika ile iştihar eden ve vehhabilerin ecdadı olan Haricileri kılınçtan geçiren... ve Gavs-ı Azam'ın ceddî ve üstadı olan Hz. Ali (R.A.) elbette Al-i Beytine bir cihette düşman olan Vehhabilerin Haremeyn-i Şerifeyni istilasını hengamında ve Haricilerden daha berbat bir tarzda Sünnet-i Seniyyeye muhalefet eden bir kısım ulema-üs su' ve zalimlerin istilasını zamanında Risale-i Nur vasıtasıyla Risale-i Nur şâkirdleri bütün kuvvetleriyle Sünnet-i Seniyyenin muhafazasına ve Al-i Beytin hürmetine ve meveddetine çalışmaları ve o müthiş mehalike karşı sarsılmadıkları halde imdat-ı ruhaniye ve kuvve-i maneviyenin takviyesine pek çok muhtaç oldukları bir zamanda o ulûm-u evvelîn ve ahirîni bildiğini müftechirane iddia eden Hz. Ali (R.A.) hiç mümkün müdür ki; Evladından olan Gavs-ı Geylani'den geri kalsın. Şeceat-ı Haydaranesiyle Risale-i Nur şâkirdlerinin imdadına yetişmesin. Elbette bu suretle yetişir ve yetişti. (...)

Açıklama:

- Bediüzzaman Hazretlerinin burada ifade ettiği gibi, Hz. Ali ile haricilerin mücadelesi, vehhabilerin haricilerin maddî-manevî torunları oldukları, ehl-i beyte karşı adavet beslemeleri, bidalara müsaadekâr bir tavır sergilediklerine dair hususların hepsi tarihî gerçeklerdir. Resulullah (asm)'a saygı göstermeyi bile şirk sayacak kadar yanlış fikirlerde bulunan bunlar, en güzide sahabelerin kabirlerini yok edip ortadan kaldırmaları, yani bilinemeyecek şekle sokmaları cümle âlemin malumudur.

- Risale-i Nur'un "sünnet-i seniye'nin hizmetini ve ehl-i beytin muhabbetini" esas alan bir meslek olduğu da cümle âlemin malumudur.

- İmam-ı Ali ve Gavs-ı Azam'ın Risale-i Nur hizmetini alkışladıkları, onları manen himaye ettikleri, kerametleriyle bu eserlerin müellifini teşvik ve teşci' ettikleri, Vehhabî ve onların çömezlerinin malumu olmasa da, milyonlarca ehl-i ilim, ehl-i takva ve ehl-i faziletin malumudur.

- İslam aleminin saygı duyduğu onlarca âlim ve veliyi yalancılıkla itham eden, bu adamların, İmam-ı Ali ve Gavs-ı Azam'ın Risale-i Nur'la ilgili müjdeli kerametlerini kabul etmeleri elbette beklenemez.

İtiraz Edilen Kısım:

"Şu Vehhabi mes'elesinin kökü derindir. An'anesi zaman-ı sahabeden başlayarak gelmiş. İşte o an'ane üç uzun esaslarla gelmiştir."

"Birincisi: Hz. Ali (R.A.) vehhabilerin ecdadından ve ekserisi necid sekenesinden olan haricilere kılınç çekmesi ve nehrivanda onların hafızlarını öldürmesi onlarda derinden derine hem din namına şialığın aksine olarak Hz. Ali'nin (R.A) faziletlerine karşı bir küsmek bir adavet tevellüd etmiştir. Hz. Ali (R.A.) şah-ı velâyet ünvanını kazandığı ve turuk-u evliyanın ekser-i mutlakı ona rücu' etmesi cihetinden haricilerde ve şimdi ise haricilerin bayraktarı olan vehhabilerde ehl-i velâyete karşı bir inkâr bir tezyif damarı yerleşmiştir."

"İkincisi: Müseylime-i Kezzabın fitnessiyle irtidada yüz tutan Necid havalisi Hz. Ebûbekir'in (R.A.) hilâfetinde Halid İbn-i Velid'in kılıncıyla zir-u zeber edildi. Bundan necid ahalsinin hulefa-i raşidine ve dolayısıyla ehli sünnet vel cemaata karşı bir işbirar seciyelerine girmişti. Halis müslüman oldukları halde yine eskiden ecdadlarının yedikleri darbeyi unutmuyorlar, nasıl ki ehl-i İran'ın Hz. Ömer'in (R.A.) adilâne darbesiyle devletleri mahv ve milletlerinin gururu kırıldığı için şialar, Al-i beyt muhabbeti perdesi altında Hz. Ömer'e (R.A) ve Hz. Ebûbekir'e (R.A.) ve dolayısıyla ehli sünnet ve cemaate daima muntakimane fırsat buldukça tecavüz etmişler."

"Üçüncü Esas: Vehhabilerin azim imamlarından acib dehaları taşıyan meşhur İbn-i Teymîye ve İbn-i Kayımil-cevzî gibi zâtlar Muhyiddîn-i Arab (K.S.) gibi azim evliyaya karşı fazla hücum ettikleri ve gûya mezheb-i ehli sünneti Şi'âlara karşı Hz. Ebûbekrin

(R.A.) Hz. Ali'den (R.A.) efdaliyetini müdafaa ediyorum diyerek Hz. Ali'nin (R.A.) kıymetini düşürüyorlar. Harika faziletlerini âdileştiriyorlar. Muhyiddîn-i Arab (K.S.) gibi çok evliyayı inkâr ve tekfir ediyorlar. Hem vehhabiler kendilerini Ahmed İbn-i Hambel mezhebinde saydıkları için Ahmed İbn-i Hambel Hazretleri bir milyon hadîsin hâfızı ve râvisi ve şiddetli olan Hambeli mezhebinin reisi ve halk-ı Kur'ân mes'elesinde cihan pesendane salabet ve metanet sahibi bir zât olduğundan onun bir derece Zahiri ve Müteassibane ve alevîlere karşı muhalefetkârane mezhebinden din namına istifade edip bir kısım evliyanın türbelerini tahrib ediyorlar ve kendilerini haklı zan ediyorlar. Halbuki bir dirhem hakları varsa bazen on dirhem ilâve ediyorlar. (...)"

Açıklama:

Vehhabilerin bidalarına dair pek çok eser, İslam alimleri tarafından yazılmıştır. Fakat, onlarla ilgili bu üç esasın / hakikatin bu kadar veciz bir şekilde özetlenmesi, gerçekten Bediüzzaman'a has bir bedî beyandır. Hem gerçeği ifade ediyor, hem aşırı gidip tekfir etmiyor, hem işin arka planındaki sosyolojik vakaları sergiliyor, hem bu vakaların doğurduğu psikolojik saplantılarının gerekçelerini ortaya koyuyor. Bin barekellah!..

İtiraz Edilen Kısım:

"(...) hocalar, hattâ İstanbulun eskide dost hocaları, kaçmağa; ve az bir kısmı, tenkide çalışmaya; hattâ Âl-i Beyt ve İmam-ı Ali'ye adavetleri bulunan müfrit Vehhâbîlik hesabına Risale-i Nurun Âl-i Beyt ve İmam-ı Ali'nin bir mânevî hediyesi ve eseri olmasından, itiraz etmeye başlamışlar. Fakat biz, İstanbul âlimlerinden kızmıyoruz, belki bir cihette memnunuz... Çünkü, başkalara nisbeten ilişmiyorlar."

Açıklama:

Bediüzzaman "**müfrit (aşırılık taraftarı) Vehhabiler**" ifadesiyle, Vehhabiler de kendi aralarında farklı kategoriye ayrılmıştır ki, bu önemli bir insaf ölçüsüdür. Bundan anlaşılıyor ki, daha önce mutlak zikrettiği Vehhabilerden maksadı da bu aşırılık taraftarı olan kısımdır.

Nitekim eserlerinde "**Vehhabilerin güzel bir tarafı vardır ki, namazlarına çok dikkat ediyorlar.**" diyerek, onların iyi taraflarını söylemekten de imtina etmemiştir. "**Ve bunlar azdır, çabuk intibaha gelirler.**" demek suretiyle de Vehhabilerin yakında yaptıkları yanlışlarından dönecekleri müjdesini de vermiştir. Bu gün bu müjdenin tahakkuk etmekte olduğunu gösteren elle tutulur pek çok sinyal vardır.

İddia:

Said Nursî, kendisi ve risaleleri ile Hz. Ali arasında var olduğunu hayal ettiği bağı inkâr edenleri "Vehhâbîlik"le itham etmiştir.

İddiaya Cevap:

- Milyonlarca İslam âlimlerinin kabul ettiği evliyaların kerametlerini, üveysî bir şekilde aldıkları feyizleri, birer hayal mahsulü olarak değerlendiren vehhabilerin, ekser tarikatların piri olan ve şah-ı velayet unvanını alan Hz. Ali'yi ve onun üstadlığını kabul eden Nur şakirtlerine karşı müspet tavır beklemek, hayalin ötesinde bir kuruntudur.

- Ehl-i bid'a olduktan sonra, ha Vehhabî ha başka bir cereyan olmuş ne fark eder? Bedüzzaman'ın dilinde "Vehhabilik", her türlü bid'anın, Ehl-i sünnete aykırı her türlü fikrin, Ehl-i beyte sevgi ve saygı beslemeyen her türlü düşüncenin ortak adıdır.

İddia:

Said Nursî, bu hurafeleri kabul etmedikleri için "medreseden çıkanlar"ı da anlayamamakta; onların "kötü âlimler olduğunu ve bid'atlere müsait olan Vehhabîliği perde altında kabul ettiklerini" söylemektedir. Nur Risalelerindeki ebced ve cifir hesapları, Celcelutiye, Ercüze ve bunlardan çıkarılan neticeleri tenkit eden bilirkişilerin ve bazı hocaların maruz kaldıkları bu itham, elbette ağır bir ithamdır. Ehl-i vukuf, Said Nursî ve talebelerinin muhakemeleri sürecinde mahkemelerce ilmî meselelerde danışılan ve Diyanet İşleri Başkanlığınca görevlendirilen kişiler olduklarına göre; Nur Risaleleri'nde iddia edildiği gibi Hz. Ali'nin Nur Risaleleri ve Said Nursî ile alâkasına, takdirine; acaba Vehhabîlikleri, evhamları, çekemezlikleri, hasetlikleri yüzünden mi itiraz etmişlerdir? Yoksa bunların ilme, akl-ı selime açıkça aykırı olan hurafeler, evhamlar olduğu için mi?

İddiaya Cevap:

Onlarca ehl-i vukufun ve ehl-i diyanetin ve diyanete bağlı hocaların Risale-i Nur'un lehinde verdikleri raporlar ortadadır. Bir elin beş parmağını geçemeyen ve Hz. Ali'nin "ulemau's-su = kötü âlimler" şamarını yiyen bazı adamları savunmaya kalkışmak, bu ehl-i bid'a haricî bozuntusu zihniyetin ne kadar acımasız, faziletsiz, erdemsiz olduğunun belgesidir. Hayatı boyunca, "dünyalık namına, dolar-riyal namına, şöhret riya namına hiçbir şey dememiş, yalnız Allah demiş, iman demiş, İslam demiş, Kur'an'ın bir tek meselesine binler ruhunu feda etmeye hazır olduğunu ilan etmiş Bedüzzaman'ın bu Kur'anî hizmetini "hurafe" olarak değerlendiren, ona cephe alan ve dolayısıyla ehl-i küfre yandaş çıkan ehl-i bid'a bir kısım "hoca" adını almış zavallıların avukatlığına soyunanlar, Allah katında elbette mesul olacaklardır.

- Allah'a, Peygamber'e, Kur'an'a, İslam'a açıkça saldıran binlerce dinsiz akımlar ortada iken, onlara karşı "süt dökmüş kedi" gibi lal kesilenlerin, ehl-i hak ve hakikat olan ehl-i velayete, ehl-i tarike, Nur cemaatlerine karşı -bahanelerle- dine hizmet ettiklerini düşünenleri düşündükçe, şeytanın ne kadar şeytanî tuzaklarının olduğunu düşünüp ürkmemek mümkün değildir. Allah bize de, Vehhabî ve şia kardeşlerimize de, hepimize hidayetini lütfeylesin.

İddia:

Said Nursî, Nur Risaleleri'nin Hz. Ali'nin eseri olduğunu kabul etmeyenleri bile Hz. Ali düşmanı müfrit Vehhabî ilân etmiştir:

İddiaya Cevap:

Haza bühtanun azîm = Bu gerçekten çirkin bir iftiradır.

İddia:

*Konunun açığa çıkması için, Nur Risaleleri'nde dile getirilen ifadeleri buraya aktardık. Daha sonra Vehhabîlikle ilgili bir bilgi notu ekledik. Kitabımızda İbn Teymiye'nin ve İbn Kayyim'in eserlerinden de faydalandığımız için, muhtemelen biz de bu suçlama ile karşı karşıya kalacağız. İmam Şâfiî'nin Rafizîlikle itham edildiğinde "**Hz. Muhammed'in âlini sevmek Rafizîlik ise; ins ve cin tanık olsun ki, ben Rafizîyim.**" dediği gibi, biz de peşinen diyoruz ki: Said Nursî'nin hayallerini, hezeyan ve kuruntularını kabul etmemek Vehhabîlik ise, biz de Vehhabîyiz. Hem de biz, bu Vehhabîliği Hz. Ali'yi sevdiğimiz, bu derekede ona nispet edilenleri ona yakıştıramadığımız için yapıyoruz...*

İddiaya Cevap:

Bir kimsenin vehhabiliğine ins ve cinden özel tanık aramaya ne gerek var. Bu gibi kimselerin zaten bütün halleri, bütün tavırları, bütün gayret ve çabaları buna tanıklık etmektedir. Örneğin; "Said Nursî'nin öve öve bitiremediği Hz. Ali..." ifadesini kullanan bir kimsenin, ilim-irfan ve takvasıyla şöhret-şiar-ı âlem olan imam-ı Ali'ye karşı bu tavrı onun bir Haricî bozuntusu olduğunu göstermiyor mu?

Yine ilim, irfan ve takvasıyla Bediüzzaman unvanına layık görülen bir zat-ı muhtereme ağır ithamlarda bulunmak ve "*Said Nursî'nin hayallerini, hezeyan ve kuruntularını kabul etmemek Vehhabîlik ise..*" deme cüretinde bulunmak, bir tanık olarak sahibini ele vermiyor mu?

İnsan şunu da sormadan edemiyor; acaba, Haricîlerde olduğu gibi, gabaveti ortaya çıkan alelade bir kimseyi Vehhabîlikle itham etmek mi, yoksa -İmama Gazzalî, İmam-ı Rabbanî gibi- asrın müceddidi olan mücahid bir allameyi, peygamberlik iddiasıyla itham etmek mi daha kötüdür? "Küfrün / tekfirin ortada kalmayacağı, ikisinden birine raci olacağını" bildiren hadis-i şerifi hatırlatmaktan ve bundan tövbe edilmesini beklemekten başka ne yapabiliriz ki!..